

כתובות כא

מתנ"י

	עד אחד אומר	עד אחד אומר	הדין
מקרה 1	זה אומר כתב ידי וזה כתב ידי של חברי	זה כתב ידי וזה כתב ידי	הרי אלו נאמנין
מקרה 2	זה כתב ידי	זה כתב ידי	רבי - צריכין לצרף עמהם אחר חכמים - אינם צריכין לצרף עמהן אחר, אלא נאמן אדם לומר זה כתב ידי.

2 אפשרויות להבין מחלוקת רבי וחכמים

הדעה שמתקבלת	רבי	חכמים
הדעה שנדחת	על כתב ידן הם מעידים	על מנה שבשטר הם מעידים
	<p>ספוקי מספקא ליה אי על כתב ידם הם מעידים או על מנה שבשטר הם מעידים - והכא לחומרא והכא לחומרא ונפקא מינה? היכא דמית חד מינייהו לבעי שנים מן השוק להעיד עליו, דאם כן קנפיק נכי ריבעא דממונא אפומא דחד סהדא - עד אחד מעיד על 75% ועד אחד על 25% הוכחה לכך שנדחת: דאמר רב יהודה אמר רב: שנים החתומין על השטר ומת אחד מהן - צריכין שנים מן השוק להעיד עליו, בזו רבי לקולא ורבנן לחומרא.</p> <p><u>שאלה בעקבות דין זה</u>: ואי ליכא תרי אלא חד, מאי תשובה: לכתוב חתימת ידיה אחספא ושדי ליה בבי דינא, ומחזקי ליה בי דינא, (וחזו ליה) ולא צריך איהו לאסהודי אחתימת ידיה, ואזיל איהו והאי ומסהדי אאיך.</p> <p><u>דיוק מהתשובה</u>: ודוקא אחספא, אבל אמגלתא לא, דלמא משכח לה איניש דלא מעלי וכתב עילויה מאי דבעי, ותנן: הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו, גובה מנכסים בני חורין.</p>	

קביעת ההלכה: אמר אביי: א"ר יהודה אמר שמואל: הלכה כדברי חכמים. קושי: פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים! תירוץ: מהו דתימא הלכה כרבי מחבירו - ואפילו מחבירי, קא משמע לן.

קושי על הפסיקה של שמואל: ומי אמר שמואל הכי? והא ההוא שטרא דנפיק מבי דינא דמר שמואל, והוה כתיב ביה: מדאתא רב ענן בר חייא ואסהיד אחתימות ידיה ואדחד דעמיה, ומדאתא רב חנן בר רבה ואסהיד אחתימות ידיה ואדחד דעמיה אשרנוהי וקימנוהי כדחזי! תירוץ: א"ל: ההוא שטרא דיתמי הוה, וחש שמואל לב"ד טועין, וסבר שמואל, דלמא איכא דסבירא ליה הלכה כרבי מחבירו ולא מחביריו ובהא אפילו מחביריו, סבר: אעביד רווחא כי היכי דלא מפסדי יתמי.